

ریبیکا

د ډیفني ډي مويرناول

ژباړه او خلاصه

صفیه حلیم

مارچ ۲۰۱۱ م

بیګا شپه ما په خوب کی ولیدل چې مینډرلې ته تللې ووم. ځان مې د دی د اوسپنې لوی دروازی سره ولاړ ولیدو چې ورباندې یو زنځیر او قلف څریدل. دننه مې د دی لوی کور ودانۍ لیدې شوه چې کوتې یې تشې او د دود کش نه یې لورې نه راوتلو. خو لکه چې په خوبونو کی کېږي، زه خپل ځان وینم چې په کور کی دننه گرځم. هلته هر څه اوختي دي ځکه ساتنه یې نه وه شوی.

مونږ به نور د مینډرلې زکر نه کوو او زه به د خپل خوب په اړه هم چا ته نه وایم ځکه مینډرلې اوس زمونږ نه و، دا کور اوس پاتې نه دی. په دی کور کی د لومړي ځل راتلو نه یوه میاشت وړاندې، زه یوه غریبه امریکایي پیغلې وم. سبق مې ویلې خو کار مې نه کوو. انځورونه مې جوړولي شول، خو دومره وس مې نه و چې ځان ته کار پیدا کړم. یوه شته منه سپین سړی چې میرمن "هان هابر" نومید، د سول بارم روپا ته روانه و. هغې د سفر ملګری نه اړیا لیدل، دې لپاره یې د ځان ورکړې و. ما خپل ځان ورته وپیژندلو او دی راته کار راکړو. بیا زه د هغې سره فرانسي ته ولاړم. د اروپا څو نور ځایونه مو ولیدل.

هغه ورځ به ما نه هیر نشي چې مونږ د "مونتي کارلو" په یو لوی هوټل کی ایسار و. دا هوټل د سمندر په غاړه و او پکی د اروپا شته من او خانان پاتي کیدل. میرمن هابر او زه چې د ډوډۍ خوراک له په لوی تالار کی کبیناستو نو هغې به نورو خلکو ته کتل. کله نا کله به یې څوک وپیژندل نو روغېر یا خبری به یې وکړی. دا مې لیدل چې هغې د شته منو، نوابانو

او هم دغسي نورو لوړو خلکو ته ځان نږدې کوو. ما ته به احساس وشو چې که زه د هغې سره نه وي راغلي، نو ښايي، چا به راته کتلې هم نه. مونږ د هوټل د ډوډۍ په خوړنځي کې غرمۍ ته ناست و، چې ميرمن هاپر يو سړي سره روغېر وکړو. ده ته يې د "میکسيم ډا ونټر" نوم واخستو. هغه د ستري مشي ځواب ډېر په ادب ورله ورکړو خو وي ويل چې دې يې نه پيژني.

ميرمن هاپر ورته وويل، "ته زما د وراره ملگرې يې" ښاغلي میکسيم ورته سر تپت کړو، ډير تشریفايي چلن يې وکړو او ژر له هغه ځايه ولاړو. داسې ښکارېده چې دې د ميرمن هاپر سره خبرې نه غوښتي. ما ورته غرمه په خبر وويل خو ده سم ځواب رانکړو او ولاړو. ښايي ميرمن هاپر زما په وړاندې د خجالت احساس وکړو.

د ښاغلي میکسيم شخصيت راته ډېر په زړه پورې ښکاره شو. داسې لکه چې د پينځلسمې پيړۍ د يو ښار اوسيدونکي و، يو داسې ښار چې چاپېره ترې لوي ديوال تاو و، لارې يې د تيزو وي، لوړ مينارونه يې لرل. هلته اوسيدونکو څوکه دار بوتان او د وړۍ جرابې په پښو کول. د ده مخ جذاب او حساس و، پکې د پخوانۍ زمانې يو څه شباغت و. ما ته داسې ايسيدو لکه چې د ده انځور مې په يو نندارتون کې ليدلې و. دا چې کوم ځاي مې ليدلې و، رانه هير و. که ده د اوسنېو عصري جامو پر ځاي تور لباس اغوستي وي چې په غاړه او لستونو يې جالۍ وي نو د لرغوني زمانې سړي ښکارېدو.

ما تر ډيره وخته د ده په اړه سوچ کوو. له ډوډۍ وروسته کله چې مونږ خپلو کوټو ته ولاړو نو شيبه وروسته يو چا دروازه وټکوله او يو کاغذ يې راکړو. په دې ليکلي و، "زه ډيره بخښنه غواړم چې نن غرمه درسره بې ادبه وم" په دې کاغذ د هيچا نوم نه و ليکلي، خو زه پوهه شوم چې دا چا رالېږلي و.

په بل سهار د هره ورځ په شان زه د ميرمن هاپر کوټې ته ولاړم نو دا ناروغه وه. څه وخت مې ورسره خبرې وکړې، د دې څو واره کارونه مې ورته وکړل او تر غرمې ورسره وم. بيا د ډوډۍ لپاره چې خوړنځي ته

ولاړم نو ښاغلي ډاونټرمې وليدو . راته يې بلنه راکړه چې دی موټر لري او د سمندر پر غاړه د کليو سيل ته که تلل غواړم نو دې به مې بوځي. زه اوزگار ه وم نو د ده سره تلو ته مې ځان تيار کړو. موټر د وړو لارو او خامو سړکونو نه تير شو.

يو ځای د موټر نه ښکته شو او په پښو مو د سمندر ننداره کوله. هلته يو ځای ډير ښکلې راته ښکاره شو او د دمې لپاره ودرېدم خو ښاغلي ډاونټر ډير نارامه شو. ما ته يې وويل چې په دی ځای کې هغه ښې خاطرې نه لرلې. داسې راته ايسېده چې کومه ناخواله يې هغه شيبه په ذهن کې ليدله. ورته مې غږ وکړو نو وې کتل. يوه پيکه موسکا يې وکړه. زه ورنږدې شوم او په خبرو له هغه ځايه بيرته راغلو. ده رانه زما د ژوند په اړه پوښتنې کولې او ورته مې وويل چې زه د ميرمن هاپر له کبله د امريکه نه راوتلې ووم ، که نه دومره پيسې نه لرم.

کله چې زه د موټر نه کوزيدم نو شا ته په سيټ د شاعرۍ يو کتاب مې وليدو. زما شاعري خونښيري او ښاغلي ډاونټر دومره مهربانه و چې هغه کتاب يې راته راکړو. ما ډېر وويل چې له ولوستلو وروسته به بيرته درکړم خو ده ټينگار کوو چې هغه کتاب زما شو. په هغه شپه چې ما دا کتاب د ولوستلو لپاره راواخستو نو د دی په لومړۍ پاڼې ليکلي و، " د ربیکا له خوا میکسيم ته ډالۍ کېږي " ما ته د ميرمن هاپر خبره را په زړه شوه چې د ښاغلي ډا ونټر ميرمنه ربیکا نومیده او اته مياشتې کيدې چې د کشتۍ د ډوبېدو په يوه پېښه کې مړه شوی وه.

څو ورځې وروسته ميرمن هاپر روغه شوه او زه د هغې سره د چاي ډوډۍ لپاره ښکته تلم. خو د ښاغلي ډا ونټر سره مې په پټه ليدل. ميرمن هاپر د دې نه نه خبریده. ما ورته پلمه وکړه چې زه د ټينس د لوبې درسونو ته ځم. ما د ده سره هره ورځ ليدل او ډېری خبرې به مو کولې چې زيات به زما د ژوند په اړه وې. ما داسې انگيرله چې ښاغلي ډا ونټر د خپل ژوند په اړه څه د ويلو نه لري. ما به اوس هغه پخپل نوم "میکسيم" بللو. يوه ورځ مې ورته په توکو کې وويل چې هغه د زړه سوي له کبله ما د سپل ځايونو ته بياي. دی راته په قهر شو چې داسې نه وه. وې ويل. " زه دننه نه مړ يم او تا سره چې خبرې کووم نو د خپل ژوندي کيدو احساس راته ووشي " له دی خبرې وروسته هم ما د ده سره ليدل او زما ورسره مينه پيدا شوی وه. میکسيم اولاد نه لرلو او د ده اباي کور مينډرلي په انگلستان

کی و. اوس به می کله کله خپل ځان د دی د پخوانی میرمنی ربیکا سره پرتله کوو.

یوه شپه میرمن هاپر راته نا بېره خبر راکړو چې دا بیرته نیویارک ته تلل غواړي او د بلې ورځې د بیرې لپاره یې دوه ټکټونه اخستي و. ما خپل شیان راټول کړل او په بل سهار د میکسیم کوټې ته ولاړم چې په مخه ښه ورسره وکړم. ده راته د سبا نارۍ بلنه راکړه او مونږ ځورنځي ته ورغلو. هلته یې راته وویل، "ستا په وړاندې دوه لاری دي، یوه دا چې د میرمن وان هاپر سره امریکه ته ولاړه شي او بله دا چې ما سره مینډرلي ته راشي."

ما ورته وویل، "ستا مطلب دا دی چې ستا سکټره یا مرستیاله شم؟ ده لږ په قهر وویل، "نه...نه...بې عقلي، زه درسره واده کول غواړم" ما د حیرانتیا او د خوشالۍ نه ورته "هو" وویل اود میرمن هاپر سره د هغې په کوټه کې خبرو ته ورغلو. میکسیم ورته وویل چې دې له ما سره واده کول غواړي او متاسفانه چې هغه به امریکه ته په سفر کې یواځې وي. په ظاهره دا خوشاله شوه او مونږ دواړو ته یې مبارکي راکړه خو کله چې میکسیم له کوټې ووتلو نو راته یې وویل چې ما د خپلو معاملو په پټولو له دی سره جفا کړی وه. وسوسه یې زړه کې راواچوله چې د مینډرلي په شان کور سمبالول اسانه کار نه و او وې ویل "زما نظر دا دی چې ته یوه لویه اشتباه کوي او وروستو به پری پښیمانه یې" خو میرمن هاپر پخپله لاره ولاړه او زمونږ واده وشو. ورپسې څو اوونۍ مو د اټالېي په ښارونو کې په سېل تیرې کړی.

کله چې مونږ د انگلستان په لوېدیځ کې مینډرلي ته ورسیدو نو هر څه راته یوه افسانوي دنیا ښکاریده. دا کور لکه د یوې مانۍ په شان و او د دی اوسپنیزه دروازه دومره لویه وه چې د اس گاډۍ پکې دننه ورتلې شو. د دی یوې غاړې ته سمندر او نورو ته یې ښکلي باغونه و چې رنګا رنګ ونې او بوټي یې لرل. د دی لوی دالانونه، ښکلي کوټې او په دیوالونو څریدلي پخواني انځورونه چې ما یې پخوا تش تصور کولې شو اوس هر څه می پخپلو سترگو لیدل.

د کور ټول ملازمان زمونږ هر کلي ته ولاړ و چې هر چا خپله دنده لرله او مشر یې "فرت" نومیدو. په هغه وخت زه د یوې پوخ عمر خدمت گاری سره مخ شوم چې میرمن "ډېن ورز" نومیده. د هغې رنګ ژیر او په

سترگو کی هیڅ ډول تاثر نه و. په تور لباس کی راته ډېره مرموزه ښکاره شوه خو ما سره یې په ادب خبری کولې.

زه میکس دننه بوتلم او هلته دوو وړو سپو راته په ټوپونو او غپا هر کلي وویل. وړوکي سپي "جیسپر" نومیدو. په ده مې لاس ووهلو نو لکي یې راته وخوځوله. له هغې وروسته زه چې کله به په کوټه کی ناسته وم نو دی به راته په پښو کی کښېناتو او چې بهر په باغ کی مې سېل کوو نو رانه وړاندی به یې منډې وهلې.

په دی کور کی یو ښکلي کتابتون و چې کړکی یې د سمندر لوري ته خلاصیدې. مونږ چې هلته کښېناستو نو چاې یې راته راوړی او له څښلو وروسته میکسیم د خپلو لیکونو په پرانستو او ولوستو بوخت شو. زه د میرمن ډینور سره د خپل خوب کوټي لیدو ته ولاړم چې د کور په ختیځه برخه کی وه.

په دی برخه کی اوس اوس رنگ روغن شوی و، خو دا د سمندر لوري ته نه و. میرمن ډینور ډېر په ادب راته هر څه راښودل خو د دی په لهجه کی یو پټ نفرت مې احساسولې شو. زه هغه وخت ډېر آرامه شوم چې میکسیم بره راغلو او پاتې کور یې راته پخپله راښکاره کړو. خو لوېدیځه برخه کی څوک نه اوسیدل نو هلته نه ورنغلو. د ناستي په کوټه کی په بخاري کی اور بل و او مخي ته یې د ورځپاڼو او کتابونو دلی پرتې وې. د شپې ډوډۍ نه وروسته مونږ د بخاري مخي ته کښېناستو او ما د ربیکا په اړه سوچ کوو چې د هغې ځای ما اخیستی و او اوس ټول راته د میرمن ډا ونټر په نوم خطاب کوو.

په بل سهار باغبان راته د ناستي په کوټه کی د تازه گلانو گلدسته راوړه نو پخپله مې په گلدان کې په ترتیب وویل. ناڅاپه میرمن ډینور لکه د یو سیوري راښکاره شوه او وې ویل چې دا د ملازمانو کار و او ما ته اړتیا نه وه چې په دی وخت ضایع کړم. ورته مې وویل، دا خو هیڅ کار نه و او زما گلونه خوښېږي. میکسیم د خپلو کارونو لپاره تللي و. ما چاې وڅښلې او د کور د لویدیځې برخي لیدو ته مې ملا وتړله. داسی مې انگیرله چې هلته څوک اوسېږي او یا پکی څه پټ دي.

کور دومره لوی و چې لاره مې پکی نشوه پیدا کولې. بیا هم په پونیو وختلم او یوه دروازه مې خلاصوله چې شا ته مې څوک ودریدل. د میرمن ډینور په غږ وارخطا شوم چې راته یې ویل، "ستا څه پکار دي؟"

زه سخته وويرېدم او ورته مې وويل، " ما لاره ورکه کړې وه". هغې راته وويل، " که دا کوټې دی ليدل غوښتې نو راته به دی امر کړی وي" زه لا کچه شوم او فکر مې وکړو لکه چې ميرمن ډينور په غلا نيولې وم. ما ژر له هغه ځايه پښې سپکې کړې خو وويرېدم چې دا به زما په اړه څه نظر لري.

کتابتون ته ولاړم او هلته د ليکلو پر ميز مې کاغذونه او په قلمدان کې قلمونه وليدل. د کاغذونو په سر د انگريزي توري " آر " په طلاي رنگ ليکلي و چې د ريبيکا د شته حال يې وويلو. د مطالعې لپاره چې مې هر کتاب را واخستو نو د هغې په يوه پاڼه به د ريبيکا نوم يا " آر " ليکلي و. کوټه يخه وه خو زه په يوې نرمې کرسۍ کښېناستم او د مجلې په ولوستلو بوخته شوم. ناڅاپه د ميرمن ډينور په غږ هيښ شوم. رانه يې پوښتنه وکړه چې د کتابتون بخاري راته بله کړي؟ هغې ته مې مننه وويل، خو داسې راته ښکارېده لکه چې ميرمن ډينور زما څارنه کوي.

ما په مينډرلې کې ځان ډېر وړوکې او يواځې احساسوو، خو يوه ورځ د ميکس خور "بيټريس" او د هغې "مېره" جايلز راغلل. د مينډيلې ساتونکې منيجر "فرينک کراي" هم ورسره و. په سر کې زه نه پوهيدم چې د دوي سره په څه خبرې وکړم. خو د بيټريس کور ودان چې ټول وخت يې خبرې کولې او دا احساس يې رانکړو چې گوندی زه پردی وم.

له ډوډۍ وروسته زه يې ځان ته کړم او لکه د يوې نږدې ملگرې د کور په ځينو خبرو يې پوهه کړم. راته يې وويل چې زه د کور مشره وم او له هيچا دی وونه وويرېدم. د کور د ملازمانو په اړه يې وويل چې دوي ټول معاش اخلي او د ميرمن ډينور په اړه يې وويل چې هغه "ريبيکا" ته ډېره نږدې وه او دومره يې خوښه وه چې نور څوک به يې د هغې خدمت ته نه پرېښودل.

ما چې د ايندروور خبرې واوريدې نو خوشاله شوم چې يو څوک په دی پوهېږي چې ميرمن ډينور له ما ښه نه راتلل. بيټريس راته دا هم وويل چې ځان له نوي جامې واخلم او يوه مشغولا پيدا کړم لکه د اس سپرلې چې پخپله د هغې ډېر خوښېدو. کله چې دوي بيرته تلل ته ودرېدل او بيټريس وويل، " ما چې څنگه فکر کړی و، ته هاغسې نه يې، ته د ريبيکا نه ډير توپير لري"

میلمانه ولاړل نو زه د میکس سره باغ ته ووتلم. جیسپر سپي هم راسره و او له کوره لیرې بنسکه لوري ته یوې بنکې وادی ته لاره تللې وه. دلته گلونه غوړیدلي و او یوه ویاله پکې بهیده. میکس راته وویل چې ده هغه ځای "خوشاله دره" بلله. زما لپاره دا لکه د بساپیریو استوګن ځای و او یوه عجیبه سرور یې راته راکړو.

کاشکه یو چا داسې شي ایجاد کړی وي چې مونږ خپلې خاطري په یو بوتل کې لکه د عطر ساتلې شوې. بیا به دا چری هم نه زړیدې او نه به یې رنگ خرابیدو. او کله چې به مو غوښتلې، دا بوتل به مو خلاصولي او په هغو شیبو کې به مو یو واری بیا ژوند کولې.

د زمکې خاوره نابیره ختمه شوه او اوس مونږ په ډبرو روان و چې د سمندر لوري ته یې کډه کړی وه. په دی وخت کې نری نری باران وریدل پیل شول نو سپي رانه منډې کړی او د څو لویو تیرو نه پناه شو. ما ورپسې غږ وکړو، "جیسپر...جیسپر" میکس ورته شپیلې ووهله خو سپي ورک و. میکس وړاندې تلو نه ډډه وکړه او ماته یې هم وویل چې مه ورځه خوما د ده خبره وونه منله. زه ویرېدم چې هسې نه سپي بنسکه په اوبو کې ورغوزار شي او ورپسې مې منډې کړی.

هلته د سمندر یوه بله څنډه وه چې پر غاړه یې یو مجذوب سړي په لږو اوبو کې واړه کلک پوستي مهیان راټولول. ما د سړي نه پوښتنه وکړه چې که یو پرې ورسره وي نو زه به یې د هغه سپي په غاړه تاو کړم چې بیا رانه منډه وونه وهي خو دی زما په خبره پوهه نشو. د سمندر نه وراخوا د لرگیو جوړه یوه پخوانۍ کوټه وه چې کشتۍ پکې ساتل کیدې. زه په هغې کې وردننه شوم او یو پری مې وموندلو. دا مې د جیسپر له غاړې نه تاو کړو او دی مې بیرته کور ته راوستو.

کله چې میکس زه ولیدلم نو راته په قهر شو چې ما ولې د هغه خبره نه وه منلې. زه هم ورته په قهر ووم چې زه یې یواځې پریښودم. ده خپل دلیل ورکړو چې د سمندر د هغې غاړې سره د ده د ژوند بدې خاطري تړلي دي. دا زمونږ د واده ژوند لومړې جنگ و او د میکس په خبره زه خفه شوم چې ځان سره لگیا و چې "زه ډېرکم عقل یم چې بیرته دی کور ته راغلم" ما له سخته ژړا راتله خو ځان مې قابو کړو او د هغه سره ډوډۍ لپاره ورغلم.

د هغې نه وروسته به هره ورځ باران و، خو کله نا کله به یو څوک د مینډرلې د نوی میرمنې لیدو ته راغلل او هر کلي به یې راته وویل. د دی خلکو د خلې نه به راته د ربیکا په اړه نور معلومات کیدل چې هغه ډیره ښایسته وه. یو چا به د هغې د پوهې او ښکلا صیفتونه راته وکړل، بل به وویل چې دهغې په شان میلمستیایې بل چا نشوې کولې. د دی سیمې د پادري میرمنه چې راغله نو راته یې وویل چې ربیکا په خلکو کې ډېر احترام لرلو.

کله چې هغه ښځه ولاړه نو د مینډرلې منېجر فرینک کړالې مې ولیدو. ده راته د کور د چارو په اړه معلومات راکړل او زما پری باور جوړ شو. د ده سره مې په باغ کې قدم وهل او د ربیکا په اړه مې ترې پوښتنې کولې. د هغې په اړه خبرو کې دې زړه نا زړه و، خو دا یې راته وویل چې د سمندر په غاړه هغه وړوکی کورگي یو وخت د ربیکا سره و او کله کله به یې په دی کې د شپې د ډوډۍ یا داسې نور رنګا رنګ محفلونه جوړول. ربیکا به خپله کشتی په دی کورگي کې ودروله او په کومه شپه چې دا مړه شوه نو په کشتی کې ناسته وه. د هغې مړی دوه میاشتې وروسته د دی ځای نه څو میله لیرې وموندل شو او میکس د هغې د مړي د شناخت لپاره بل ښار ته ولاړو.

ما چې د کړالې خبرې واورېدې نو ورته مې وویل، داسې راته ښکاري چې زه به چری هم د هغې په څېر یوه ښه د کور مشره نشم ځکه زه دومره تجربه نه لرم او پخوا مې داسې ژوند هم نه دی کړی. هغه چې زما خبره واورېده نو خفه شو او راته یې وویل، "میرمن ډا ونټر، دا خبره هېره کړه، هم هغسې لکه چې ستاسو مېړه هر څه هېر کړي دي، د خدای شکر دي چې مونږ هم هغه څه هېر کړل. په مونږ کې هیڅوک هم هغه تېر وختونه نه غواړي او میکس خو به چری هم هغه پخواني وختونه بیرته نه غواړي" میرمن ډینور زما لپاره یوه ځوانه خدمت گاره په کار وگوماروله چې "کلېرز" نومیده. د هغې د کار هیڅ تجربه نه وه او په ځان یې باور هم نه لرلو. خو زما لپاره دا د خوشالۍ زیرې و ځکه هغه راته د خپل ځان په شان ښکارېده. ورته مې وویل چې دواړه به په ګډه د دی کور د چارو نه ورو ورو ځان خبروو.

یوه ورځ ما په کتابتون کې د میز پر سر څو لیکونه ولیکل او کله چې ترې پاسیدمه نو لاس مې د بلورو جوړ یو ښکلي مجسمې سره ولگیدو او دا پر

ز مکه د پریوتو سره ټوټې شوه. ما وارخطا دا ټوټې راټولې کړی، یو پاکټ کی مې کېښودې او د میز په جابه کی مې شا ته پټ کړو.

په بله ورځ سهار د یوې خدمت گاری د ژړا غږ مې واوریدو چې میرمن ډینور ورته په قهر وه. ما د سالون دروازه خلاصه کړه او ولاړم چې پوښتنه وکړم چې څه شوي و. د هغه ماتې مجسمې ټوټې پر میز ایښي وې او میرمن ډینور وویل چې دا د هې نوکړی د لاسه مات شوي او ټوټې یې په دراز کی پټ کړی و. ما ژر ورته وویل چې هغې دا کار نه و کړی او مجسمه زما د لاسه لویدلې وه.

میرمن ډینور په یوې مرموزې موسکا وویل، "بڼه به وې که تا د دی پېښې په اړه ما ته خبر راکړی وې" زه نوره هم کچه شوم او له هغې مې بڅښنه وغوښته. په دی وخت کی میکس هم راغلو نو میرمن ډینور په هم هغې مرموزې موسکا ورته ټول حال وویل.

مجسمه ډېره قیمتي او د میکس خوښېده. خوده وویل، "د دومره وړی خبری نه مو څه تماشا جوړه کړی ده؟ هیڅ خبره نه ده، دا ډېر معمولي شي و" د میرمن ډینور په موسکا زه تر ډېره وخته نا ارامه ووم. وروسته مې میکس ته وویل چې زه په دی کور کی ځان پردی گڼم. نه مې دومره سبق ویلي دي او نه د دی د مشرې په توگه د خپل مسئولیت نه خبره یم. ده راته ډېره تسلي راکړه چې د وخت په تیرېدو به هر څه زده کړم. خو ما سره اوس دا اندېښنه شوه چې زمونږ واده به پاتې شي او که نه.

د اوړي د پیل سره ورځې ښي شوې. د جون د میاشتې په لومړیو کی میکس لندن ته د یوې میلستیا لپاره ولاړو. زه یوه ورځ د جیسپر سره بیا د سمندر غاړې ته ورغلم. هلته مې هغه مجذوب سړی بیا ولیدو. میکس راته د ده نوم "بېن" ښودلې و چې نږدې په یو کلي کی اوسیدو. دی زما په لیدو وارخطا شو او رانه یې پوښتنه وکړه چې پاگل خانې ته خو به یې نه وراستوم؟ ما ورته ډاډ ورکړو او په څو خبرو کی دی ارامه شو. راته یې وویل، "ته د هغې بلې په شان نه یې... هغه لوړه دنگه وه، ما ته لکه د مار په شان ښکارېده. ما هغه پخپلو سترگو لیدلې وه. دا هغه ښځه وه چې لومړی دلته راغلې وه او یوه ورځ مې د بل سړي سره په دی کوټه کی ولیده. هغې زه ولیدلم او راته یې گواښ وکړو چې که بیا مې داسې وکړل نو پاگل خانې ته به مې ورواستوي." بېن رانه پوښتنه وکړه "اوس خو دا ښځه تللې ده کنه؟" زه نه پوهیدم چې ده کومه ښځه یادوله او ورته مې

وویل چې زه نه یم خبر چې ته څوک یادوي. بیا مې جیسپر په مخه کړو او کور ته راغلم.

هلته یو نوې سپورت موټر ولاړ و چې ښايي څوک پکې راغلي و. زه چې کورته وردننه شوم نو میرمن ډینور د یو سړي سره د لوېدیځې برخې له پونیو رابښکته کیده. دوي زما په لیدو وارخطا شول او داسې راته ایسېده لکه چې هغې د سړي راتگ له ما پټول.

هغه نااشنا سړي چې ځان یې راته د "جیک فاول" په نوم راوپیژندلو ښه ښایسته او لوړ دنگ و او بهر ولاړ موټر کې راغلي و. له ما سره یې ډېرې صمیمي خبرې وکړې. خو زه د ده په خبرو ناارامه ووم. راته یې ست وکړو چې پخپل موټر کې به مې چکر ته بوځي. ما ترې مننه وکړه او سوچ مې کوو چې دی به څوک وي او د څه لپاره راغلي و. نابېره په زړه کې مې وسوسه راولوېده چې هسې نه دي غل وي او د کور لوېدیځې برخې نه یې څه شې پټ کړي وي. دې د میرمن ډینور سره چې بهر ووتلو نو زه بره د دې لوی کور لوېدیځې برخې ته ولاړم چې تر اوسه مې نه وه لیدلې. هلته هیڅوک نه اوسیدل خو په میزونو، چوکیو او نورو شیانو د دورو، خاورې نه د ژغورنې لپاره څادر ونه نه و غوړول شوي.

زه د یوې یوې کوتې په لیدو ورو ورو د خوب کوتې ته ولاړم چې یو وخت ربیکا به پکې ویده کیده. هلته ټولې کرکې بندې وې او یو نم ژن بوي خپور و. د یوې کرکې ډره مې لیرې کړه چې تازه هوا دننه راشي. په هغه شیبه مې د میرمن ډینور غږ واورېدو، "ستا څه پکار و؟" د هغې غږ زه وارخطا کړم او ورته مې وویل، "زه په غلطۍ دلته راغلم غوښتل مې... هغې زما خبره پریکړه "تا دا کوته لیدل غوښته؟ ولې دی راته مخکې نه ویل چې زه د ربیکا کوته لیدل غواړم. ما به هم هغه وخت درته هر څه ښودلې وې" زما خله وچه شوه او ما میرمن ډینور ته هیڅ نشو ویلي. د هغې په خبرو ما د خجالت احساس کوو، داسې لکه چې ما غلا کړی وه او زه یې په غلا نیولې وم.

ما غوښتل چې په منډه له هغه کوتې وتښتم خو میرمن ډینور رانږدې شوه، لاس نه یې ونیولم او وې ویل، راحه چې د ربیکا کوته درښکاره کړم. زما په فکر د هر چا په ژوند کې وړاندې یا وروسته یوه شیبه د ازمون وي.

زمونږ ټولو سره خپل ځانگړی شیطان وي چې راباندې برلاسي شي او ترینه په عذاب یو. پکار ده چې اړو مرو ورسره جنگ وکړو. میرمن ډینور راته د ربیکا یو یو شي رابنکاره کوو. په لوی سینگار میز ایښي د هغې رمنځه، لاسي هنداره، برشونه، د ډول سینگار شیان، کالي پتري، دی ټولو ته مې کتل. د هغې چپرکت هم هغسې جوړ و لکه چې اوس اوس به ورباندې سملې. ورباندې د خوب ورینمین لباس او د کټ سره د هغې مخملي چپلکې تیار ایښي و. بیا هغې یوه الماری پرانیسته او د ربیکا رنگا رنگ لباسونه، کوټونه، چیني او بوتان یې څرگند کړل. زه ستړې وم او نه مې غوښتل چې نور څه وویښم، خو هغې درازونه پرانستل چې پکې نازک رومالونه ایښي و. په ټولو د انگریزي تورې "آر" په ډېر مهارت کښیده شوي و. د هغې قیمتي ورینمین زیر جامې، جرابې، او نور واړه شیان په ترتیب ایښي و. میرمن ډینور زما لاس واخستو او د خوب په یو ورینمین کمیس یې کینودو چې وگورم دا څومره ملایم و. هغه په یوې بلې دنیا کې بنکاریده او زما تری وېره وشوه.

میرمن ډینور راته د هغې شپې کیسه وکړه چې ربیکا په اوبو کې ډوب شوی وه. هر چا داسې فکر کوو چې دا به د کشتیو په وړه کوټه کې ویده وي، ځکه هغې به کله کله هم هلته شپه کوله. خو سهار چې دوي راپاسیدل نو خبر شول چې کشتی ورکه وه او په سمندر کې د دی ځینې تختې پاتې وې.

میرمن ډینور راته وویل، هغه فکر کوي چې د ربیکا روح کله کله راځي. له ما یې پوښتنه یې وکړه، "ته څه فکر کوي، هغه به مونږ ویني چې اوس د یو بل سره خبرې کوو. آیا مېرې بیرته راتلې شي او د ژوندو ننداره کولې شي؟ زه د هغې په خبرو دومره ووېرېدم چې هغې نه مې معذرت وکړو چې یو کار لرم او له کوټې مې ځان وویستو. خپلې کوټې ته په منډه راغلم او داسې احساس مې کوو چې ټول وجود مې شل و. سمه دمه تبه راباندې راغله او په کټ پرېوتم.

په بله ورځ زما ایندروور بیټرس راغله او زه یې په موټر کې د خپلې نیا (انا) لیدو ته بوتلم. د میکس سپین سړی نیا خپل کور کې اوسیده. په لاره مې له بیټرس پوښتنه وکړه چې جیک فاویل څوک و؟ هغې راته وویل، دی د ربیکا ترور زی و او کله چې هغه ژوندی وه نو دې به مینډرلي ته ډېر

تلو راتلو. مونږ چې د انا سره کښېناستو نو هغې سره مو خبرې کولې. د دې د سترگو ديد لږ و او خبرې به هم ترينه هيرې شوې. ما تر خپله وسه د دې د خبرو ځواب ويلو ځکه هغه سپين سړی وه. نابېره يې راته وويل، "ريکا څه شوه؟ تاسو ولې هغه له ځانه سره نه ده راوستې؟ میکسيم بايد ريکا ځان سره راولي، هغه راباندې ډېره گرانه ده. څه شوه بڼکلي ريکا؟"

د بيټريس رنگ والوتو او ژر ژر يې د انا نه رخصت واخستو، ماته يې اشاره وکړه او دواړه بيرته راغلو. میکس د لندن نه بيرته راگرځېدلي او زه چې کور ته وردننه شوم نو د ده غږ مې واورېدو. دی سخت په قهر ميرمن ډينور ته لگيا و چې "جیک فاويل به دی کور ته بيا نه راځي" زه د میکس په ليدو دومره خوشاله شوم چې د تيرو څو ورځو اندېښنې رانه هيرې شوې.

يوه اوونۍ وروسته د یک شنبې په ورځ مونږ د ډوډۍ لپاره ميلمانه رابللي و. په دوي کې يوی ميرمنې په خبرو خبرو کې پوښتنه وکړه چې سړ کال به په مينډر لي کې د عجيبه لباسونو د نڅا ميلمستيا وي او که نه؟ زه د دی نه خبره نه وم. خو د ريکا په ژوند کې به دا ميلمستيا هر کال کيده او ټولو به ترې ډېر خوند اخيستو.

میکسيم د ميلمستيا لپاره زړه نا زړه و او راته يې وويل چې دا ډېر کار غواړي او زه يې تجربه نه لرم. خو ما ورته وويل، چې دا مېلمستيا به ارو مرو کيږي او اخر زما په ډېره غوښتنه میکسيم راضي شو. د مينډرلي منيجر فرينک کړالي او ميرمن ډينور ته دا دنده وسپارل شوه چې دوي به ټول انتظام وکړي.

د مينډرلي د مشرې په حيث دا زما لومړۍ لويه مېلمستيا وه او سره له دې چې هيڅ مې نه و زده، هوډ مې وکړو چې هر څه به د ريکا نه ښه وکړی شم. د نورو ټولو کارونو لپاره ملازمان و او زما پکې څه دومره ونډه نه وه. گډون کوونکو بايد يو داسې لباس اغوستي وي چې حيرانوونکي وي. ما څو ورځې د خپل لباس لپاره انځورونه جوړول خو تسلي مې نه کيده. يوه ورځ په دی چرت کې وم چې ميرمن ډينور راغله. راته يې وويل، د دی کور په ديوالونو پخواني انځورونه ځوړند دي، ته کولې شي چې د لباس لپاره له هغوي يو څه الهام واخلم.

د هغې دا خبره چې مې خوښه شوه نو لوی تالار ته ولاړم. دا هم راسره وه. یو یو انځور مو کتلو او د ښځو لباس ته مې پام کوو چې زه به هغسې یو لباس کې څنگه ښکارم. هغې راته په دیوال د اتلسمې پیړۍ یو انځور په گوته کړو. هلته یوې ځوانې جینۍ سپین اوږد کمیس اغوستې و او خپله خولۍ یې په لاس کې نیولې وه. دا انځور زما خوښ شو او میرمن ډینور راته وویل چې هغه په لندن کې یو ډېر ښه لباس جوړونکې پیژني چې داسې جامې گنډي او که زه غواړم نو هم هغسې کمیس به راته د جوړولو فرمایش ورکړي.

زه د میرمن ډینور په خوږو خبرو حیرانه شوم خو فکر مې وکړو اوس لکه چې زما وجود یې منلې و او رانه دومره کرکه نه کوي. ورته مې وویل چې زه به پرې سوچ وکړم او ځان سره مې کرل رپیل چې په هغې باور پکار دې که نه؟ خو ما پکې د تاوان داسې څه نه لیدل اخر مې فیصله وکړه او میرمن ډینور ته مې وویل چې هغه لباس د گنډلو فرمایش دی ورکړي چې په انځور کې مې خوښ کړی و.

ما په کور کې د ټولو نه د دی لباس خبره پټه ساتلې وه او غوښتل مې چې د میلستیا په ورځ خلک راته حیرانه پاتې شي. میکسیم ته مې هم نه و ویلي چې ما ځان ته کوم لباس غوره کړی و. د هغه د لباس انتخاب اسانه و ځکه د کور به په حیث دی مجبور نه و چې عجیبه لباس یې اغوستي وي. د میلستیا په ورځ ده خپل عادي جامې په غاړه کړې او په لوی سالون کې د میلمنو د هر کلي لپاره ودرېدو. بیتریس او د هغې میره جایلز لږ د وخته راغلي و او د ځنگلیانو لباس یې اغوستي و. دوي چې د میکسیم او فرینک سره په خبرو بوخت شول نو زه بره جامو بدلولو ته ورغلم.

زما خپلې خدمت گاري کلیرز راسره مرسته وکړه او خپل ځان راته په هنداره کې ډېر ښایسته ښکارېدو. هم هغسې چې په انځور کې هغې ځوانې جینۍ خپله خولۍ په لاس کې نیولې وه، ما دا په لاس کې واخیسته او ورو ورو په ډېر باور په پوښو ښکته شوم. ما فکر کوو چې زما په لیدو به دوي ټول حیرانه شي او هم دغسې وشول خو څنگه چې مې غوښتي و هغسې نه. بیتریس یوه چغه کړه او دمیکسیم رنگ الوتې و. ده په قهر راته وویل چې بره ولاړه شه او جامې دې بدلې کړه. زه هک پک ودرېدم او د میکسیم په دویم غږ بیرته په پوښو خپلې کوتې ته مې منډه کړه. له سترگو مې اوښکې

رواني وي او كله چې مي د کوتي دروازه ځان پسې بندوله نو په دهليز کې ميرمن ډينور ولاړه وه چې په مرموزه موسکا يې راته کتل. زه په کټ پريوتم او په زوره مي ژړل ځکه نه پوهېدم چې ما څه خطا کړې وه. بيتريس ما پسې کوتي ته راغله او راته يې تسلي راکړه. بيا يې وويل، " کټ مټ هم داسې لباس ربيکا پخپلې وروستۍ ميلمستيا کې اغوستې و او ميکسيم داسې فکر وکړو چې ما په قصد دا کار کړې و. بنسکه ميلمانه راغلي و او هر چا زما پوښتنه کوله. ډېر وخت تير شو او كله چې زما ساه صورت پر ځاي شول، نو بيا مي مخ لاسونه ووينځل او يو عادي لباس کې بنسکه ولاړم.

هلته هر چا رانه پوښتنه کوله چې ما ولې ځانگړې لباس نه و اغوستې. بانه مي ورته وکړه چې د لندن نه زما لپاره غلط لباس راليرل شوی و. زه د ميکسيم په څنگ کې ولاړه وم او د هر چا سره مي په ورين تندي د خبرو هڅه کوله خو داسې احساس مي کوو چې كله زه د خلکو نه مخ واړوم نو دوي زما په اړه غريدل.

د نڅا او د موسيقي نه وروسته د اور لوبې (آتشبازي) د نندارې لپاره ټول بهر باغونو ته ووتل. له دې وروسته ميلمانه ورو ورو خپلو کورونو ته روان شول. زه ستړی وم نو د جامو بدلولو نه وروسته په کټ کې سملاستم او د ميکس انتظار مي وکړو. خو دې ټوه شپه رانغلو او زه ډېره ناهيلي شوم. يو وخت مي سترگې ورغلې او لږ خوب مي وکړو.

بل سهار اسمان په وريځو پټ و او په زمکه دود خپور و. کليرز راته د بيتريس له خوا ليکلي پيغام راوړو چې بيگا يې د تلو نه وړاندې راته پريښې و. په دې کې د شپې د ميلمستيا په اړه راته ښې خبرې ليکلي وې او دا چې ميلمانه ټول خوشاله کورونو ته تللي و. په دې پيغام زما زړه جوړ شو خو د ميکسيم درک نه و.

ما د مينډرلي د منيجر فرېنک دفتر ته ټيليفون وکړو او له ده مي پوښتنه وکړه چې ميکس چرته و، خو دې هم نه و خبر. فرېنک ته مي خپل احساسات څرگند کړل چې زه څومره ناهيلي وم او دا چې ميکس به چرې هم راسره مينه ونکړي ځکه ده تر اوسه د ربيکا سره مينه لرله. فرېنک چې دا واوريدل نو راته يې وويل چې دا بې منطقه

خبره وه او دی به ما سره مخامخ خبری وکړي، خو ما له ژړا راتله او تیلیفون مې بند کړو.

په کور کی مې اوس زړه تنگ شوی و نو بهر باغ ته ووتلم. خپل حالت ته حیرانه ووم. کله په انسان چې غمونه ډېر شي نو ځان ته پخپله تسلي ورکوي چې زه خیر دي، دا هغه بدترین حالت دی او اوس به د دی نه نور خراب حالت څه وي. ما هم د تیری هری پېښې پر وخت ځان ته هم دا ویل چې دا تېره شپه به تیره شي. خو دا ریښتیا نه وي. په مونږ کی دننه چې کوم بد وي، هغه هیڅ حد نه لري، هم هغسې چې د انسان بڼه نیت څه حد نه لري. دا زمونږ پخپل لاس کی وي چې د بره ختلو لپاره لاس پښې ووهو او که ښکته غورځیدو ته ځان پرېږدو.

زما لپاره اوس دا فیصله کول و چې زه به کومې خوا ته ځم. خپله ماتې وومنه او ځان حالاتو ته پرېږدم چې هر څه راپېښ شول، راپېښېږي به. بیا به مې سوچ کوو چې نه زه ځان د نورو په اسره نشوم پرېښودې. زه باید څه وکړم، خپل وروستی توان یو ځای کړم چې د میکس مینه رانه ورکه نشي.

هم په دی سوچونو کی د ټول کور چاپېره گرځېدم چې بره مې پام شو. د لوېدیځې برخې له یوې کرکی نه میرمن ډینور راته کتل. د هغې پر مخ یوه داسې موسکا وه لکه چې جنگ یې گټلې وي. هم هغه شیبه مې هوډ وکړو چې زه به د دی سره وویښم او مخامخ به ورسره خبری وکړم.

دننه ولاړم، ځان مې د ربیکا کوتي ته ورسوو او په زوره مې ورته وویل، "تا چې څه غوښتل هم هغسې وشول، داسې ده که نه؟ تا هم دا غوښتل کنه؟ میرمن ډینور په هغه شیبه راته ډېره زړه او ناروغه ښکاره شوه. راته یې وویل، "ته ولې د ربیکا پېښې کوي؟ ته د هغې ځای چرې هم نشي نیولې. میکسیم له تا سره مینه نه کوي، په هغه اوس هم ربیکا گرانه ده، هغه له تا زیاته ورته نږدې ده. هغه له تا ښکلي وه، ځوانه وه او لکه د یو ځوان سړي په شان زوره وره وه." زه د مېرمن ډینور له ځلي دې خبرو ته حیرانه وم خو ورته مې څه وونه ویل. دا هم هغسې د ربیکا په صیفت لگیا وه. "هغه ښکلي وه او هر سړي ورسره مینه کوله، د هغې ترورزي جیک، میکس،

فرینک ، دا ټول سړي او د دوي په شان ډېر يې نور هم لیوني کړي و. دوي ټول د هغې په سر د یو بل رقیبان و. خو د ربیکا لپاره دا هر څه یوه لوبه وه."

د میرمن ډینور غږ ناڅاپه ډېر نرم شو او راته یې وویل، "ته ولې نه ځي؟ دی تا نه غواړي. دی به تا چرې هم خپله نه کړي. پکار ده چې ته مړه شوي وي، نه چې میرمن میکسیم ډا ونتر..."

په هغه وخت ناڅاپه له ژوند مي زړه تور شو. ما ته د هغې خبرې ریښتیا ښکارېدې. خپل حېثیت راته معمولي ایسېدو. د میکسیم مینې تر اوسه راته یو توان راکړې و خو اوس مي هغه توان د لاسه ورکړې و. میرمن ډینور زما لاس ونيولو او کړکۍ ته یې بوتلم. له خلاصې کړکۍ نه ښکته د کور د تیرو انګن ښکارېدو. ما د میرمن ډینور غږ له لیرې اوریدو چې راته یې ویل، "تا سره هیڅوک مینه نه لري، او د بې مینې ژوند نه مرګ ښه وي. که تا له دی کړکۍ ټوپ کړو نو د هر یو غم نه به خلاصه شي."

په ما سر وګرځیدو او بهر په دود او وریځو کې لکه د یو خوب نور څه مي نه لیدل. یخه هوا مي پر مخ ولګیده او فکر مي کوو چې که ټوپ کړم نو ریښتیا د ټولو غمونو نه به خلاصه شم. نږدې وه چې ځان مي له کړکۍ غورځولي وي چې د ټوپي یو لوی درز سره زه د هغې خوب نه راویښه شوم.

یوه لویه بیړۍ د میندرلي د ساحل سره نږدې په وچه راختلې وه او ما میکسیم ولیدو چې ښکته له انګن نه بهر د ساحل لوري ته روان و. د هغه په لیدو د خوښي احساس مي وکړو، میرمن ډینور مي هم هلته پرېښوده او زه هم د نورو سره د ساحل لوري ته ووتلم. هلته ډېر نور خلک راټول و او یو چا راته وویل چې د دود له کبله لویه بیړۍ د ژورو اوبو نه دوه میله دېخوا راوتلې وه. اوس غوطه خور (په اوبو کې دننه ورتلونکي مانو گان) یې وراستولي دي چې که دا بیرته ژورو اوبو ته راکاږي. میکسیم د بیړۍ یو ټپي کس پخپل موټر کې ډاکټر ته بیولي و.

ما ټول ماسپینین هم هلته په ساحل د نورو خلکو سره تېرکړوچې وګورو بیړۍ به څنګه اوبو ته ورتیله کوي. ډېر خلک اخته و ، چا سره پري و چې د لوی بیړۍ سره یې تړل او یو څو وړو کشتیو کې ناستو کسانو د دی د رابښکلو هڅه کوله.

زه کور ته ورغلم خو د میکسیم درک نه و. مایځیگر د ساحل د ساتندویانو مشر راغی او ما ته یې خبر راکړو. هغو خلکو چې د لوی بیړۍ د شگو نه د ویستلو لپاره په اوبو کی دننه کار کوو، یوه پخوانۍ وړه کشتۍ موندلې وه. دا د ربیکا کشتۍ وه او ده راته بل خبر هم راکړو چې د دې کشتۍ په کیبین (کوټه) کی یو مړې هم موندل شوی دی. زه په دی نوي خبر هک پک کښېناستم او نه پوهېدم چې ورته څه ووايم. هڅ مې وهلو چې هغه مړې به د چا وي. کیدېشي د ربیکا د کومې ملگرې مړې وي چې هغه وخت ورسره په کشتۍ کې ناست و. په دی وخت کی میکسیم رابنکاره شو. هغه مشر ورته ټوله کیسه بیا وکړه نو د میکسیم رنگ وتښتیدو خو ورته یې مننه وویل او هغه سړی ولاړو.

بیا ما دروازه پرانسته چې خورنځي ته ولاړه شم. هلته میکس په یو میز زما په انتظار ناست و. زه په هغو څو شیبو کی لویه شوې وم او کله چې د میز په لوري روانه وم نو د هر یو گام سره پوهیدم چې اوس زما سر نوشت معلوم نه دی.

زه چې د میکسیم سره یواځې شوم نو ورته مې وویل، "زه د هغه لباس لپاره درنه بڅښنه غواړم، زه پوهه نه وم چې..." میکسیم وویل، "اوس اوبه د ورځه تېرې دي گراني، زمونږ په برخه چې کومه وړه خوشالي رارسېدله د هغې چانس مو د لاسه ورکړې دی. زه په دی خبره پوه نشوم او ورته مې وویل، "د دی خبرې نه دي څه مطلب دي؟" میکسیم راته وویل، "هغه مړې چې دوي د ربیکا په کشتۍ کې موندلې دي، د هغې د ملگرې نه بلکه پخپله د ربیکا مړې دي"

ما تری پوښتنه وکړه چې دې څنگه خبر شو نو راته یې وویل، "زه خبر یم ځکه ربیکا ما پخپله وژلې وه" د دی خبرې په اوریدو زه لا وارخطا شوم او باور مې نه کیدو. میکسیم وویل، "دا مې د کشتیو په هغه وړوکی کورگي کې وژلې وه، بیا مې د دی مړې کشتۍ کی واچوو، د دی په تل کی مې سوري وکړو چې دا په سمندر کی غرقه شي"

د ژوند د هره ورځې کارونه مونږ د عادت له مخې کوو. په یو ټاکلي وخت، ډوډۍ، خوب او ځان وینځل زمونږ عادت شي. که هر څومره بحران راباندې راشي خو د عادتونو دا څرخ مو نه بدلیږي.

مونږ دواړه په کتابتون کی د بخاري مخ ته ناست و، جیسپر هم هلته زما په پښو کی پروت و. میکسیم راته د ربیکا سره د خپل واده او تیر ژوند کیسه

وکره. هغه بنکلی، نازنینه او با استعداد وه، خو ورسره خود غرضه، چالاکه او سازشي هم وه. د واده له پیل نه د دوي تر منځ ستونزې پيدا شوې. د دوي طبیعت او عادتونو له یو بل ډېر توپیر لرلو. دوي د مونتې کارلوپه هم هغه هوټل کې ایسار و چې ما پکې میکسیم سره لیدلي و. ده وویل، "رېبکا راته شرط ایښې و چې که زه یې خپلې خوښې ته پریرم نو دا به د مینډرلي د مشرې په توگه د ده سر لور کړي." مینډرلي د میکسیم آباي کور و او په دی سیمه کې د دوي د تېر نوم په شریفو خلکو کې حسابیدو. ده نه غوښتل چې د رېبکا نه بیل شي او خلک یې د طلاق په بد نوم یاد کړي.

میکسیم د خپلې تېر د ناموس له کبله رېبکا ته څه نشو ویلي او څو کاله دوي هم داسې ژوند وکړو. هر چا فکر کوو چې دوي د یو بل سره ډېر خوشاله دي. د دوي کور مینډرلي د میلستیاوو او د میلمه پالنې لپاره په ټول ملک کې نوم وگټلو. خو په دی کلونو کې د رېبکا زیات وخت به په لندن کې تیرېدو چې هلته د خپلو ملگرو یوه ډله یې لرله. کله چې دا به مینډرلي ته راغله نو سړي به هم ورسره و او زیات وخت به یې د کشتیو په هغه کورگي کې له دوي سره تیروو.

د هغې جنسي ولور زياته وه او د دې ترورزي جیک فاویل یې هم په عاشقانو کې و. یو واري د بیتريس خاوند جایلز او ان چې د فرینک سره یې د ملگرتیا او ځان نږدې کولو هڅه وکړه. میکسیم د دی هر څه نه خبر و خو د بدنمۍ له ویرې یې څه نشو ویلي.

آخر رېبکا د خپل مېړه د شرافت نه دومره استفاده وکړه چې حد یې نه لرلو. یوه شپه میکسیم د خپل ټوپک سره د سمندر په غاړه هغه کورگي ته په دی نیت ولاړو چې د رېبکا ترورزي جیک فاویل ته پرې گواښ وکړي. هلته رېبکا یواځې وه او میکسیم ورته وویل چې که دې د جیک او خپلو نورو ملگرو سره ناجایزې اړیکې ختمې نکړي نو دې به ورته طلاق ورکړي. رېبکا وځانډل او ورته یې وویل چې د طلاق لپاره به میکسیم باید محکمي ته ولاړ شي او هلته یو دلیل وړاندې کړي.

خو دې به چرې په یوه محکمه کې هم د دې د جفا په اړه شهادت وړاندې نکړې شي. د دی ټول ملگري به هیڅ نه وای او د کور ټول ملازمان هم د دې په طرف دي. هغه ټول خلک چې ددوي کور ته د میلستیاو لپاره راتلل، خبر و چې مونږ څومره ښه ژوند لرو او تر منځ مو هیڅ اختلاف نه

و. دا خبره به په محکمه کې هیڅوک ثابت نه کړي چې زموږ تر منځ جنگ هم شوی و. د میکسیم لپاره د هغې دا خبرې نورې هم د خفگان سوب شوې. ربیکا ورته وویل چې دا به له دې وروسته یو څه احتیاط کوي ځکه هغه د جیک فاویل د ماشوم مور کیدونکې وه او ټول خلک به فکر کوي چې هغه د میکسیم ماشوم و. د دې ماشوم روزنه به د مینډرلي د وارث په توګه کيږي.

د دې خبرې په اوریدو د میکسیم د صبر کاسه نسکوره شوه او په هغې یې د ټوپک ږ وکړو. دا په ټکي مړه شوه نو د دې مړې یې راواخستو او د هغې کشتۍ په ښکته برخه کې یې کېښودو. بیا یې کشتۍ سمندر منځ ته یوړه، د دې په تل کې یې سوري وکړل او پخپله په یوې وړې کشتۍ کې تری ولاړو. هغه لویه کشتۍ ورو ورو په اوبو کې ډوبه شوه. څو ورځې وروسته په یو بل ښار کې له سمندر د یوې ښځې مړې وموندل شو. چار واکو تر هغې د میرمن ربیکا ډا وټیر د ورکیدو معمه نه وه حل کړې نو هڅ یې ووهلو چې کیدېشي دا د میکسیم د میرمنې مړې وي. دې د شناخت لپاره یې راوبللو او ددی لپاره چې میکسیم د خلکو شکونه لیرې کړي، ده پولیس ته وویل چې هغه مړې ده د میرمنې ربیکا و. سره له دې چې دی خبر و چې د ربیکا مړې د سمندر په تل کې پروت و. ما د میکسیم له خلې دا ټوله کیسه واوریده نو تر غاړې یې ووتم. ډاډ مې ورله ورکړو چې حالت دومره هم خراب نه دی څومره چې ده فکر کړې و. د دې ټولې کیسې نه اوس موږ دواړه خبر و، نور هیچا ته معلومه نه وه او میکسیم کولې شول چې پولیسو ته یې ویلي وي چې د مړې په شناخت کې ده اشتباه کړې وه. هیڅوک به پرې شکمن نشي.

موږ دا خبرې کولې چې د ټیلیفون زنگ وغږیدو. بلې غاړې ته ډګر من جولیان د سیمې قاضي و او د میکسیم نه یې پوښتنه کوله چې آیا دا امکان و چې یو کال مخکې هغه د خپلې میرمنې د مړې په پیژندنه کې اشتباه کړی وه. داسې ښکارېده چې نن په موندل شوي کشتۍ کې هغه مړې چار واکو پیژندلې و چې هغه ربیکا وه. د دوي د ټیلیفون خبرې پای ته ورسیدې نو څو شیبې وروسته یو خبريال ټیلیفون وکړو او د مړې او د کشتۍ په اړه یې پوښتنې پیل کړې. خو میکسیم هغه ته لنډ ځوابونه وویل او ټیلیفون یې بند کړو.

د غرمې له ږوډۍ وروسته مونږ په تیاره کوټه کې څنگ تر څنگ کښېناستو او د یو بل لاس مو نیولې و. بنایي مونږ به نور هم بدل شو او یو وخت به راشي چې لاسونه به مو داسې نه وي نیولې. هغه څه چې مونږ د خپل ژوند لپاره پلان کړي و، نه به کيږي. خو اوس دا شیبې مو خوندي وې او هیڅا زموږ تر منځ خنډ نشو جوړولې. هغه شیبې ما سره نه د تیر وختونو ارمان و او نه د راتلونکي په اړه مې اندېښنه لرله. بس هغه شیبې د دواړو لپاره خوندي او ارامه و. د نورو لپاره هغه وخت هیڅ اهمیت نه لرلو، لکه د عادي ورځو په څیر ورته یوه ورځ وه چې دوي به یې هیر کړي او بیا به یې چرې ورباندې سوچ هم نه کوي. هغه ماسپینین پاو باندې درې بجې، د دوي لپاره هیڅ و، خو مونږ دواړو په هغه ماسپینین دا وخت قید کړی و او زه به یې تل یادوم.

زه اوس په هغو ټولو خبرو پوهیدم چې پخوا راته یوه معمه و. هر څه راته روښانه کیدل. په دې پوهه شوم چې کله ما د ربیکا په اړه پوښتنې کولې نو فرینک ولې ناارامه و. په دې هم پوهه شوم چې بیټریس ولې د هغې د نوم په اوریدو خبره وایروله. زه په دې هم پوهه شوم چې کوم خلک راته د پوښتنو په ځواب کې خاموشه شول، د دوي خاموشي مانا له ما سره زړه سوي نه وه بلکه د شرم او د خجالت احساس و. د هغه احساس له کبله به چا څه نه ویل.

اوس چې پرې فکر کووم نو خپل ساده توب ته حیرانه شم چې زه ولې په دې خبرو هغه وخت نه پوهیدم. دې ته هم حیرانه وم چې په دې نړۍ کې به څومره ډېر خلک وي چې لکه د غني په جاله کې راگیر دي اوله شرم یا له وېرې او د خله پټه ساتلو په هڅو لکه د ړندو وخت تېروي. د خپل ناموس د پاره یې پخپله د ځان نه چاپېره دومره لوړ دېوالونه خپجولي وي چې په ژوندو پکې خښ شي.

ما سره داسې شوي و چې پخپل ذهن کې مې انځورونه جوړ کړي و او د هغوي مخ ته ناسته وم. ما چرې هم دومره حوصله ونکړه چې د حقیقت د معلومولو غوښتنه وکړم. که زه د خپلې جالې نه بهر وتلې وې او د میکس نه مې پوښتنه کړې وې نو بنایي څلور یا پینځه میاشتې وړاندې به د هر څه نه خبره وې.

په بله ورځ د مینډرلې په چارو کې یو بدلون راغلو. د لومړي ځل لپاره ما د خپل کور انتظام پخپل لاس کې واخستو. ټولو ملازمانو ته مې پخپله

کارونه وسپارل. د کور د خوراک ډوډۍ لپاره د ربیکا له خوا چې کوم شیان لیکلي و، دا مې ټول بدل کړل. میرمن ډینور راباندې اعتراض وکړو چې د مینډرلې هر څه د میرمن ډا ونټر له خوا ټاکل شوي و. ما د هغې په سترگو کې وکتل او ورته مې وویل، "زه میرمن ډا ونټر یم او ته زما لپاره کارکوې نو باید زما خبره وومني"

زه پوهیدم چې د میرمن ډینور په زړه اور بل و خو هغې په ادب زما هر امر په ځای کوو. ما هوډ کړې و چې مینډرلې زما کور دې او هم هغسې به وي چې زه یې غواړم. د غرمې د ډوډۍ لپاره مې د نویو شیانو د پخولو امر وکړو، د ناستې د کوتې ترتیب مې بدل کړو. کړکۍ مې ورباندې پرانیستې چې تازه هوا دننه راشي او د باغ نه د گلانو گلډستو راوړلو امر مې وکړو چې په دالانونو او کوتو کې زما پر خوبه ځای پر ځای شول. زه اوس د میرمن ډینور نه په ویره نه وم او هغې ته مې څرگنده کړې وه چې دا کور زما و، نه د ربیکا! خو هم هغه وخت په زړه مې یو لوی پېټې هم پروت و چې که څوک خبر شي چې ربیکا د میکسیم د لاسه وژل شوې وه نو بیا به څه کيږي. کله کله به نا امید شوم خو دا مې هیله وه چې تر څه وخته به څوک نه خبریږي.

د غرمې د ډوډۍ لپاره ډگرمن جولیان راغلو او بیا د فرینک کراي سره یو ځای مو د پولیسو د پلټنو په اړه خبرې وکړې. اوس د دې خبرې پخلې شوې و چې په کشتۍ کې موندل شوې مړې د ربیکا و او جولیان راته ډاډ راکړو چې دا هر څه د یوې بد مرغي پېښې څو کړۍ وې. ده وویل، "داسې ښکاري چې ربیکا د کشتۍ لاندې برخې ته ولاړه او هم هغه وخت په سخت باد کشتۍ وخوځیده. کیدېشي د دې سر د یو شي سره وجنگیدو او هم هغه د دې مړینې سبب شو. په هغه ورځ هوا خرابه وه او په سمندر کې طوفان و نو ممکن کشتۍ چپه شوه. میکسیم ورته سر وخوځوو خو وي ویل، "د بل مړي د شناخت په اړه به څوک څه وواي؟ جولیان ورته تسلي ورکړه چې داسې څو وار شوي دي چې د غم د لاسه د مړي دخپلوانو زهني حالت سم نه وي. په داسې موقعو دوي زیات وخت داسې اشتباه وکړي چې د ربیکا د مړي په پیژندلو کې له تا شوي وه.

کله چې ډگر مند جولیان ولاړو نو میکسیم راته وویل، د پوست مارتم راپور واي چې د هغې په وجود د گولۍ د ټپ هېڅ نښه نه وه. داسې ښايي چې گولۍ د ربیکا له غوښې تیره شوې وه اودا ثبوت نشته چې هغه په ډزو وژل

شوي وه. د اوس لپاره میکسیم په قتل تورن نه و ځکه چا دا نشو ثابتولې. ده زما لاس ونيولو او راته یې وویل، "زه د ربیکا په وژلو هیڅ پښیماني نه لرم، خو افسوس په دې کوم چې ته راسره د دې ټولو مشکلاتو نه تیریرې. زه ځان ستا مجرم احساسوم چې ستا په شان یوه معصومه جینی په دې توگه د ژوند کرغیرن مخ ولیدو"

په بل سهار ټولو ورځپاڼو کی د ربیکا د مړي د موندلو خبر خپور شوي و او هر چا پخپلو معلوماتو له دی پښې په اړه راپارونکي راپورونه لیکلي و. ځینو د میکسیم په اړه منفي خبري لیکلي وي، لکه دا چې د ده د مړي میرمنې د قبر خاوره لا تازه وه چې د یوې ځوانې جینې سره یې واده کړي و. فرینک د ورځپاڼو خبریالانو ته په ټیلیفون معلومات ورکول. د دوي د پوښتنو ځوابونه به یې په داسې جملو کې وویل چې زما ورباندې شک شو چې دې خبر دې چې میکسیم ربیکا وژلي وه.

زه او میکس د فرینک سره یو ځای د پولیسو مرکز ته ولاړو چې پکې د مړي د شناخت نه وروسته د پلټنو راپور او نتیجه څرگندېده. زمونږ موټر چې د یوې ودانۍ مخ ته ودریدو نو هلته جیک فاویل او میرمن ډینور مې ولیدل. میکسیم راته وویل چې د پوښتنو گروپونو پر وخت زه به سترې شم نو مخا مخ یوې کیفې کې دې کښینم.

دوه ساعته وروسته زه دننه ورغلم چې د پلټنو مشر ټولې پښې بیان کړي او وي ویل چې د ربیکا کشتۍ کمزوري وه نو ځکه هغه د سختو بادونو او د تیزو اوبو زور ونشو زغملې او په نتیجه کې په اوبو کی غرقه شوه.

په دی وخت کې یو سړي ودریدو چې د ربیکا د کشتۍ جوړوونکي و. ده وویل چې هغه د ډوب شوي کشتۍ چې اوس یې له اوبو راویستې وه جاج اخستې دي. ده وویل چې د کشتۍ په ټل کې سوري شوي و چې په څرگنده ښايي چا په لوی لاس د دې کشتۍ د غرقولو کار کړي و. د پلټنو مشر د دې څرگندونې نه وروسته د میکسیم نه نوري پوښتنې پیل کړې چې د ده او د ربیکا اړیکې څنگه وي. میکس د ځوابونو لپاره هڅه کوله خو هر څومره چې ده معلومات ورکول هم هغه هومره پوښتنې هم زیاتیدې او د پولیسو په لهجه کې سختي مې احساسولې شوه. زما زړه په زوره زوره درزیدو او د میکسیم نه د هرې پوښتنې فشار ما پخپل ځان احساسوو. یو وخت مې په سترگو تیاره شوه او له خپلې چوکۍ ولویدم.

زه نه يم خبر چې دوي څنگه زه بهر خپل موټر ته بوتلم. زما په بې هوښۍ پلټنې وځنډول شوې. میکسیم په موټر کې راته اوبه راکړې او زما د روغتيا په اړه خواشينې و. مونږ د غرمې ډوډۍ وخوړه نو زما ساه صورت په ځای شول. میکسیم زه د فرینک سره کور ته واستولم او هغه په لاره راته وویل چې د کشتۍ جوړونکي په بیان بنای پلټنې وغزېږي. په کشتۍ کې د سوریو مانا دا وه چې دا یوه حادثه نه وه.

میکس چې کور ته راغلو نو خبر یې راکړو چې د پلټونکي مشر فیصله دا وه چې رېیکا د نامعلومو عواملو له کبله خپل ځان پخپله وژلي و. زما زړه ارامه او هيله مې پیدا شوه چې هرڅه به سم شي.

په بله ورځ نمر راختلې و او مونږ بهر په باغ کې کښیناستو. ژوند راته ډېر ښکلې ښکارېدو او زړه مې و چې ټوله ورځ هم هلته تیرکړو. دا د امن شیبې مې د لاسه ورکول نه غوښتې. په هغه ورځ په نږدې کلیسا کې د رېیکا د جنازې او د خښولو مراسم و او میکسیم ورته تلو. ما په زړه کې داسې احساس کوو چې زمونږ د خوشالۍ دا شیبې به لنډې وي. نه پوهیږم چې ولې؟

کله چې میکس د جنازې لپاره ولاړو نو جیک فاویل رابښکاره شو. ما ورته ستړي مشي وویل خو ده اوتې بوتې پیل کړې. زه پوهه شوم چې ده ډېر شراب څښلي و او په خود نه و. ما ته یې وویل، "ته څه فکر کوي چې زه به دا معامله په اسانه پرېږدم. رېیکا ځان نشو وژلي، هیچرې نه... هغه له ژوند ډکه وه او د هغې خون د یو چا په غاړه دې. بیا یې راته گواښ وکړو چې د رېیکا د قاتل د نیولو لپاره دې به محکمې ته ځي او هر چا چې دا کار کړی و سزا به ورته ورکول کیږي.

زه نه پوهیدم چې ده څه غوښتل او ولې یې دا خبرې کولې. داسې راته ښکاریده چې دې د یو څه نه خبر و خو ما ته یې پورا خبره نه کوله. دی هم دغسې راته لگیا و او زما تلوسه د وخت په تیرېدو زیاتېده چې میکس او فرینک دواړه له جنازې بیرته راغلل. دوي ورته په کلکه وویل چې دی دې له هغه ځایه ولاړ شي خو د رېیکا ترورزي یو کاغذ له خپل جیبه راوویستو او وې ویل چې هغه لیک رېیکا د خپلې مړینې په ورځ لیکلي و. لیک داسې و "زه یوه ډېره مهمه خبره درته کول غواړم. نن شپه له ما سره د کشتیو په هغه کورگي کې د ملاقات لپاره راشه".

د ربیکا ترورزي جيک فاویل هغه ليک په زوره ولوستو چې پکې ربیکا ورته د شپې ملاقات لپاره ويلي و. ده مونږ ټولو نه پوښتنه وکړه، "څوک چې خپل ځان وژني، آيا هغه داسې ليک ليکلی شي؟" بيا يې میکسيم ته وويل چې که دی وغواړي نو پوليس ته به د دی ليک حال نه وايي، خو په دې شرط چې بايد ورسره د پيسو يوه معامله وکړي. ما سوچ کوو چې يو انسان به دومره هم سپک شي چې د خپلې مړې ترورزي د ليک لپاره د چا نه پيسې واخلي.

د جيک وړانديز دا و چې که میکسيم له خپله جيبه هر کال ورته درې زره پونډه ورکړي نو دی به پټه خله پاتې شي. زما په نظر دا "بليک ميل" و چې په دی ملک کې جرم دی. فرينک د هغه په خبرو خواشينې و او میکسيم ته يې وويل چې د ده خبره به وومنو او يو څه پيسې به ورته ورکړو. خو میکسيم انکار وکړو ځکه هغه يو بل جرم ته لاس نشو اچولی. هم هغه وخت يې ډگر مند جوليان ته ټيليفون وکړو چې راشي او دا ستونزه دې هم هغه شيبه غوڅه کړي. جيک فاویل په دې هيڅ وېره ښکاره نکړه او د يو داسې کس په څير راسره کښېناستو څوک چې په ځان ډېر باور لري.

کله چې جوليان راغلو نو جيک په زوره زوره خاندل او ورته يې وويل چې میکسيم د ربیکا قاتل و او سمدلاسه دې گرفتار کړی شي. جوليان ترې پوښتنه وکړه چې ده سره څه ثبوت و، نو جيک وويل، "ربیکا زما معشوقه وه او مونږ د واده پلان جوړ کړي و. کله چې میکسيم له دې خبر شو نو په قهر يې خپله ښځه ووژله. هغه د ربیکا ليکلی ليک ورته ښکاره کړو نو میکسيم جوليان ته وويل، "هم د دې ليک په بدل کې جيک له ما درې زره پونډه د کال غواړي."

جيک فاویل هم هغسې د شرابو په نشه کې اوتې بوتې ويلې نو ځکه ډگر مند د ده په خبرو باور نشو کولی. هغه د فاویل نه غوښتنه وکړه چې د ده د تورونو تر شا ورسره څه ثبوت يا د شاهدي لپاره څوک موجود و او که نه؟ که داسې نه و نو د ده خبرې بې اعتباره وې. فاویل يو څو شيبې

چرت وهلو او بيا يې وويل، يو کس چې "بين" نومېږي او مجذوب دې د ساحل سره نږدې اوسېږي. هغه نه دې پوښتنه وشي. زما زړه په زوره ودرزېدو او د بين خبره راته راياده شوه، چې د يوې لورې ميرمنې پوښتنه يې رانه کوله او دا چې هغه به بيرته خو نه راځي؟ ما سره دا وېره پيدا شوه چې هسې نه ده د ربیکا قتل پخپلو سترگو ليدلي وي او هسې نه چې اوس جوليان ته حال وواي. ممکن د ټولو پېښو د سپيناوي لپاره د بين خبرې په محکمه کې وکارول شي. کله چې بين راغلو نو ده خپله خولې په لاس کې کلکه نيولې وه او زما پرې زړه ووسو. کمبخت نه پوښتنې پيل شوې خو ده په ژرغوني غږ يوه خبره بيا بيا کوله چې ما به "پاگل خانې" ته خو نه ليرئ. ده ته ډاډ ورکړې شو نو وې ويل چې ده هيڅ نه و ليدلي او نه يې چرې فاويل پخوا ليدلي و. ډگرمند جوليان چې بين ته د ټلو اجازه ورکړه نو فاويل ته يې مخ واپړوو او ورته يې وويل، "ته دا هم نشي ثابتولي چې ته د ربیکا عاشق وي" د دې خبرې په اوريدو فاويل يوه ناخواله خندا وکړه او وې ويل، "ښه. ته فکر کوي چې زه دا نشم ثابتولي؟ نو بيا ميرمن ډينور راوغواړئ." کله چې ميرمن ډينور راغله نو د جوليان د پوښتنې په ځواب کې يې وويل، "هو... دا ريښتيا و چې ربیکا د فاويل سره اړيکې لرلې، خو هغې د ده پرواه نه ساتله، د هغې لپاره مينه او جنسي اړيکې يوه لوبه وه، تشه لوبه..." هغې دا خبره څو وارې تکرار کړه او اخر کې يې غږ دومره لوړ شو چې ما فکر کوو، دا به ليونۍ شي. ډگرمند جوليان په خبرو خبرو کې له هغې نور معلومات وغوښتل او پوښتنه يې وکړه چې د هغې مشرې د ځان وژنې لپاره څه دليل لرلو؟

ميرمن ډينور دا خبره په کلکه رد کړه چې گني ربیکا به پخپل ځان وژلي و. هغې وويل چې د ربیکا د ورځې د پروگرامونو يوه ډايرې تر اوسه ورسره وه. په دې کې ليکلي دي چې دا د خپلې مړينې په ورځ په لندن کې کومو کومو ځايونو ته تللي وه. د جوليان په امر هغه کتابگوټې راوړل شو او په دې کې هغه ورځ په ښه شوې وه چې ربیکا به په لندن کې د بيکر نومي يو سړي سره ليدل. دی يو ډاکټر و. نساي ډاکټر. د دی نوي معلوماتو نه وروسته جوليان فېصله وکړه چې بي له ميرمن ډينور نه نور ټول به سبا ته لندن ته ورځو او هلته به د ډاکټر بيکر سره خبرې کېږي. په هغه شپه زه او مېکسيم ډېر نارمه و او داسې راته ايسېده

چې سبا به هر څه په ډاگه شي . ډاکټر به ارو مړو دا شاهدي ورکړي چې د ربیکا په نس کې ماشوم و . په دې ثبوت به پولیس پوه شي چې میکسیم د حسد او د ناموس لپاره په قهرخپله بڼه وژلي وه . هم دا حقیقت و او ښاي ده هم داسې کړي و .

مونږ کړی شپه داسې تېره کړه لکه چې دواړو یوه لویه گناه کړې وي . په بل سهار وختي په موټر کې لندن ته روان شو . مونږ سره فرینک او فاویل چې اوس یې نشه کوزه شوې وه مله و . د یو اوږد سفر نه وروسته مونږ په لندن کې د ډاکټر بیکر ځای پیدا کړو چې ډگر مند جولیان هم ورته تللي و . ډاکټر د خپلو مریضانو په اړه په یو رجسټر کې نومونه لیکلي و . خو هلته د میرمن ربیکا ډا ونټر نوم نه و . میکسیم هغه ډاکټر ته د ربیکا کړه وړه وښودل نو ورته رایاد شول چې هغې بڼې په یو بل نوم ورته ځان پېژندلي و .

په رجسټر کې د ربیکا نوم "میرمن ډینور" لیکلي و . کله چې دا ثابته شوه چې هلته د میرمن ډینور نوم په اصل کې ربیکا وه نو جولیان له ډاکټر وپوښتل چې د هغې څه مرض و؟ ډاکټر څو راپورونه وکتل او بیا یې وویل، "د هغې مرض لاعلاج و، یو ډول سرطان یې لرلو چې عملیات یې ممکن نه و . هغې رانه غوښتنه کړې وه چې ورته د تشخیص په اړه ریښتیا ووايم . ما هم دغسې وکړل او دې ته مې خپل تشخیص څرگند کړو . د دې مرض داسې حد ته رسېدلی و چې زما په اند دا به یو څو میاشتې نوره ژوندۍ پاتې وي . " د ډاکټر بیکر نه پوښتنه وشوه چې داسې امکان و چې ربیکا د ماشوم سره وه نو ده وویل، "د دې میرمنې په "بچه دانۍ" کې نقص و او د ماشوم د زیږولو جوگه نه وه ."

د دې معلوماتو نه وروسته د ډگر مند جولیان له نظره ستونزه حل وه او هغه دا چې ربیکا د ځان وژنې لپاره یو دلیل لرلو . خو ده مونږ دواړو ته مشوره ورکړه چې د اوس لپاره دې له انگلستان ولاړ شو او په یو اروپاي ملک کې څه وخت تیر کړو، تر څو چې د خلکو او د خبریالانو نه دا هر څه هېر شي . فاویل د ډاکټر بیکر په خبرو ډېر وارخطا ښکارېدو او د هغه ځای نه د وتلو پر وخت یې له ډاکټر پوښتنه وکړه چې د سرطان مرض د یو نه بل ته لگي او که نه؟

زما ټولې اندېښنې د اوس لپاره ختمې وې او زه کور ته د تلو لپاره د میکسیم سره په موټر کې کښیناستم. په لاره کې راباندې تیاره شوه او مونږ د دمې لپاره په یو هوټل کې ایسار شو. د هوټل په مېز مونږ یو بل ته وموسېدو، د ډوډۍ لپاره مو فرمایش ورکړو، یوه او بله خبره مو کوله. خو ما ځان ته وویل چې زه هغه څوک نه یم چې پېنځه دقیقې وړاندې وم. هغه څوک وروسته پاته شول. زه یوه بله ښځه یم، د ډېر عمر او د پوهې لرونکې ښځه....

میکسیم له هغه هوټل مینډرلې ته ټیلیفون وکړو چې د خپل راتګ خبر بتلر فرت ته ورکړي. هغه ورته وویل چې د میرمن ډینوردرک نه و. میکسیم د دې خبرې په اوریدو ناارامه شو او راته یې وویل چې د ډوډۍ نه وروسته په هوټل کې شپه نه کوو او ولاړ به شو چې تر سهاره کور ته ځان ورسوو.

زه سخته ستړې وم او میکسیم راته وویل، چې شاته په سیټ دې ویده شم. زما سترګې ورغلې او خوب مې لیدو چې زه د یوې هندارې مخ ته ولاړه وم خو هلته مې د خپل ځان پر ځای رېبکا لیدله. زه دومره غم څنه شم چې راوینه شوم او میکس ته مې وویل چې زه به ده سره په وړاندې سیټ کښېنم. بیا پاتې ټول سفر مې د هغه سره په خبرو تېر کړو.

د مینډرلې لاره زمونږ په وړاندې وه. ما د میکسیم په اوږه سر ایښې و او اسمان ته مې کتل چې سپوږمۍ پکې نه وه. یو وخت مې داسې فکر وکړو چې مخامخ لیرې په افق کې د لمر نارنجي رڼا خپره وه. ما میکس ته هغه رڼا ښکاره کړه نو راته یې وویل، "مونږ د لویدیځ خوا ته روان یو" زه حیرانه شوم چې د غرونو نه وراخوا په لویدیځ کې دا د څه شي رڼا وه. میکسیم راته وویل، "دا د مینډرلې رڼا ده، هلته اور بل دې" څومره چې مونږ غرونو ته نږدې کیدو هغه رڼا ورسره زیاتیده. موټر د یو غونډۍ د پاسه وختلو نو ښکته د سمندر پر غاړه مې مینډرلې ولیدلو چې د اور لمبې ترې راپورته کیدې. زمونږ په سر اسمان تک تور نه و. داسې و لکه چې د وینې سور رنګ پکې ګډ و. د سمندر د لوري نه هوا له ځانه سره مالګینه شګه او د مینډرلې ایرې زمونږ په لور را بادولې.

رېبکا ته پټ من میرمن ډینور لکه چې نور د خپلې اتلې او بادارې د پټ ژوند په ډاګه کیدل نه غوښته. هغه وخت چې ټول په مینډرلې کې ویده و، هغې اور بل کړې و. ښايي په دې کار یې له مونږ دواړو بدل اخیستی و.

هغه کور چې ربيکا پکې په ډېر شان او شوکت ژوند کړې و په بل چا يې پيرزو نه و.

اوس يوه خبره يقيني ده چې مونږ بېرته نشو تلې. تير وختونه اوس هم مونږ ته نږدې دي. هغه څه چې مونږ دواړو د هېرولو هڅه کوله او په شا مو پريښي دي، ښايي يو واري بيا راته مخې ته ودرېږي. د دی له کبله مونږ د ويري احساس لرو او ورسره نارامه يو. د دی نا معقول وېرې سره مونږ ډېر وخت لاس او گريوان و. خو اوس د خداي په فضل د هغه حالت نه راووتلو. په راتلونکي کې خبر نه يو چې هغه به کوم عوامل وي چې د پخوا په شان هغه وېرې بيا زموږ مله شي.

زه خوشاله يم چې د لومړۍ مينې تبه د انسان يو واري کيږي. شاعران هر څه چې وايي، خو زه د لومړۍ مينې تبه يو پېټې گڼم. دا هغه د خوانۍ ورځې وي چې مونږ ډېره حوصله نه لرو. له هر شي وېره لرو، هيڅ بې هيڅه وېرېرو. دومره په اسانه خفه شو او په لومړي خنډ کې راغورځو. نن د پاڅه عمر په درشل کې مې ځان د تجربې په پوښ کې تاو کړې دي. د هرې ورځې واړه غمونه لکه د ازغو راته نشتر شي خو زه يې پرواه نه کووم او ژر رانه هير شي.

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library